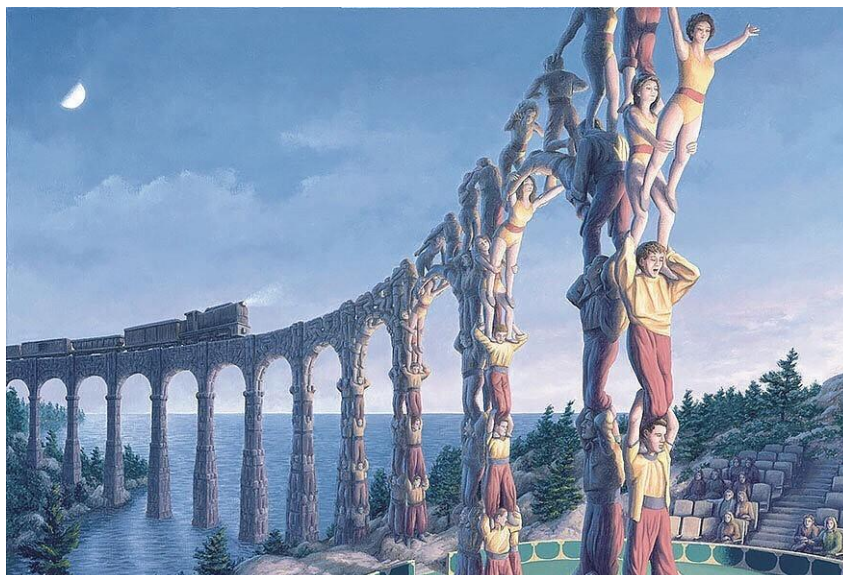

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА РАДА
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОВА
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ КОМУНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ПУЛЮЯ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА
УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ В ПЕРЕЯСЛАВІ
УНІВЕРСИТЕТ АНКАРА ХАДЖИ БАЙРАМ ВЕЛИ (ТУРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА)
АНАТОЛІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ТУРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА)
ТРАКІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ТУРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА)
ЛЮБЛІНСЬКА ВИЩА ШКОЛА (РИКІ, ПОЛЬЩА)
ВИЩА ШКОЛА БІЗНЕСУ І МЕНЕДЖМЕНТУ (ЧЕХАНУВ, ПОЛЬЩА)
МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ НАУК В ЛОМЖІ (ПОЛЬЩА)
ВІДДІЛ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ ІНСТИТУТУ ПЕДАГОГІКИ НАПН УКРАЇНИ

Збірник матеріалів

VI Міжнародної науково-практичної конференції «Розвиток професійної майстерності педагога в умовах нової соціокультурної реальності»

Тернопіль
2023

УДК 159.98:37.091
Р 64

*Рекомендовано до друку науково-методичною радою Тернопільського обласного
комунального інституту післядипломної педагогічної освіти
(протокол №8 від 27.10.2023 р.)*

Розвиток професійної майстерності педагога в умовах нової
Р 64 соціокультурної реальності: збірник матеріалів VI Міжнародної науково-
практичної конференції (м. Тернопіль, Україна, 05-06 жовтня 2023 року) /
Редколегія: О. М. Петровський, І. М. Вітенко, О. І. Когут, Ю. Ч. Шайнюк,
В. Є. Кавецький, О. Я. Жизномірська, О. В. Черній, Т. В. Магера,
Г. І. Герасимчук, Н. Б. Стрийвус. Тернопіль: ФОП Осадца Ю.В. 2023. 320 с.

У збірнику публікуються тези доповідей учасників VI Міжнародної
науково-практичної конференції «Розвиток професійної майстерності педагога
в умовах нової соціокультурної реальності», проведеної на базі
Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної
педагогічної освіти 05-06 жовтня 2023 р.

УДК 159.98:37.091

Усі матеріали збірника подаються в редакції авторів. Відповідальність за
достовірність фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори.

Коротюк З. М., Мерена Н. М., Ярмолицька С. О.	
ПІДТРИМКА МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я ПЕДАГОГІВ ЯК УМОВА ЕФЕКТИВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	151
Круглик О. П.	
СУРДОПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ В КОНВЕРСИВНОМУ СВІТОГЛЯДІ ПЕДАГОГА.....	156
Кухтяк С. Б.	
ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ МИСТЕЦТВУ.....	157
Лабузова К. С.	
ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ В ПОЛЬЩІ.....	159
Леськів О. К., Ящик О. Б.	
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	160
Лещук Г. В.	
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ.....	164
Li Yida, Oksana Krychivska	
CURRENT STATE OF THE FUTURE CERAMIC DESIGN SPECIALISTS' EDUCATION IN CHINA	165
Локшина О. І.	
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОСТІР.....	167
Магера Т. В.	
ПАРТНЕРСТВО УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ.....	168
Максименко О. О.	
ТРАНСФОРМАЦІЇ ШКІЛЬНОГО ЛІДЕРСТВА ЯК ІНСТРУМЕНТУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ.....	170
Мацарський Б. В.	
ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ УЧНІВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ.....	172
Мельникова Р.М.	
ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	175
Мехед О. Б.	
ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ «НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА».....	177
Митулинська О. Є.	
ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	179
Михальська С. А.	
ОСОБЛИВОСТІ СПІВПРАЦІ ПЕДАГОГІВ З БАТЬКАМИ ДІТЕЙ З ООП В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	182
Молчанова О. М.	
КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПЕДАГОГА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ЗДОБУВАЧА ОСВІТИ.....	183
Мороз Т. В.	
ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ: ЗМІСТ І СТРУКТУРА.....	185

Лещук Г.В.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної роботи
та менеджменту соціокультурної діяльності
Тернопільського національного педагогічного
університету імені Володимира Гнатюка
h.v.leshchuk@gmail.com

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

Переорієнтація сучасної системи освіти з процесу механічного накопичення та відтворення індивідом знань на формування у нього адекватних запитам суспільства компетентностей актуалізує проблему як організаційного так і змістовного забезпечення такого підходу.

Компетентісний підхід є предметом наукових розвідок вітчизняних науковців Н. Авшенюк, Т. Десятова, Л. Дяченко, І. Драча, А. Коробченко, М. Головкової, О. Пометун, Н. Постригач, Л. Пуховської, О. Сулими та інших. Зарубіжні дослідники Дж. Равен, Дж. Боуден, С. Маслач, М. Лейгер звертаються до вивчення концептуальних засад компетентісного підходу як підґрунтя насамперед якісної освіти.

Як зазначає О. Пометун, «компетентність – це складна інтегрована характеристика особистості, під якою розуміють набір знань, вмінь, навичок, ставлень, що дають змогу ефективно проводити діяльність або виконувати певні функції, забезпечуючи досягнення певних стандартів у професії чи іншому виді діяльності» [3]. Створення сприятливих умов для набуття людиною необхідних компетентностей упродовж усього життя сприятиме як продуктивності та конкурентноспроможності фахівця на ринку праці, так і розвитку в індивіда вміння адаптовуватися до мінливого соціального середовища. Сучасні освітні системи розвинених держав світу охоплені ідеями компетентісного підходу, в якому нового бачення набувають кінцеві освітні цілі. Суть компетентісного підходу полягає в тому, що проміжним і кінцевим результатами навчання є формування певних здібностей особистості (компетентностей), котрі проявляються в комплексі вмінь, базованих на знаннях, ціннісних орієнтирах та досвіді діяльності. Компетентісний підхід не заперечує цінності знань, але акцентує увагу на здібності особистості використовувати отримані знання. Здатність вирішувати проблеми не зводиться до освоєння певної сукупності умінь, ця здатність має декілька складових: мотиви діяльності; вміння орієнтуватися в джерелах інформації; вміння, необхідні для певних видів діяльності; теоретичні та прикладні знання, необхідні для розуміння сутності проблеми та вибору шляхів її вирішення.

Компетентісний підхід в освіті пройшов кілька етапів розвитку:

- 1) 1960-70-і рр. – початок наукової розробки та розмежування в педагогічній теорії дефініцій «компетенція» та «компетентність»;
- 2) 1970-90-і рр. – введення категорій «компетенція» та «компетентність» в освітню практику та професійний вокабуляр;
- 3) 1990 р. і дотепер – розширення наукових досліджень концепту компетентісного підходу у системі освіти.

Компетентісний підхід у педагогічній освіті розглядається у контексті розвитку ціннісних, мотиваційних структур особистості, її інтересів, установок, позицій, особистісних смислів у оволодінні знаннями, вміннями, засобами педагогічної діяльності. Таким чином, підготовка сучасного педагога на основі компетентісного підходу розглядається як процес становлення та розвитку особистості педагога, наділеного потенціалом безперервного саморозвитку та самореалізації, завдяки смислам та цінностям, якими майбутні вчителі керуються у своєму професійному виборі.

Концептуальні основи щодо реалізації компетентісного підходу в умовах формування глобального інноваційного суспільства із збереженням досягнень та традицій національної вищої освіти, врахуванням державного стандарту і складових галузевої компоненти

державних стандартів вищої освіти, регіональних особливостей при підготовці фахівців із впровадженням ступеневої структури освіти викладені в положеннях Сорбонської, Болонської декларацій, Лісабонської угоди, Берлінського, Бергенського, Лондонського, Празького, Львівського комюніке Європейської Комісії [1, с. 6]. Основною ідеєю компетентнісного підходу є реалізація діяльнісного характеру змісту освіти, в результаті якої той, хто навчається, перетворюється з об'єкта на суб'єкт навчання, розвиває себе як особистість.

Професійну компетентність педагога необхідно розглядати як єдність таких складових: особистісна складова (етичні та соціальні позиції й установки, риси особистості фахівця); когнітивна складова (наявність системи педагогічних і спеціальних предметних знань); операціонально-технологічна складова (володіння методами, технологіями, способами педагогічної взаємодії, методами навчання даного предмета).

Компетентнісний підхід при навчанні майбутніх педагогів має означати, що результатом професійної підготовки вчителя буде не сума спеціальних предметних знань і навичок, а його здатність діяти в різних педагогічних ситуаціях. Тому компетентностями випускника закладу вищої педагогічної освіти виступає єдність сформованих предметно-професійних знань, засвоєних технологій, умінь діяти в умовах педагогічної діяльності [2].

Загалом, компетентнісний підхід можемо розглядати як ефективний інструмент модернізації системи професійної освіти, зокрема, педагогічної. Компетентнісний підхід дозволяє перейти у професійній освіті від її орієнтації на відтворення знань до їх практичного застосування; запровадити міждисциплінарно-інтегровані вимоги до результатів освітнього процесу; спрямовувати діяльність фахівців на вирішення широкого спектру професійних і життєвих ситуацій.

Література

1. Компетентнісний підхід до підготовки педагогів у зарубіжних країнах: теорія та практика : монографія / Н. М. Авшенюк, Т. М. Десятов, Л. М. Дяченко, Н. О. Постригач, Л. П. Пуховська, О. В. Сулима. Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2014. 280 с.

2. Коробченко А. А., Головкова М. М. Компетентнісний підхід до професійної підготовки майбутніх учителів нової української школи. *Особистісно-професійний розвиток вчителя в умовах реалізації Концепції Нової української школи*. 2016. С. 127–130.

3. Пометун О.І. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. К.: К.І.С., 2004. 112 с.

Yida L.

graduate student of the Department of
Educology and Pedagogy WUNU Guilin, Guangxi, China
liyidaa@163.com

Krychivska O.

Associate Professor at the
Department of Educology and Pedagogy
West Ukrainian National University,
Ternopil, Ukraine
o.krychivska@wunu.edu.ua

CURRENT STATE OF THE FUTURE CERAMIC DESIGN SPECIALISTS' EDUCATION IN CHINA

The current teaching content and methods of most college aesthetic education courses are relatively monotonous, emphasizing knowledge impartation while lacking practical experience and perceptual cognition, which cannot meet the diversified needs of students.

The number of aesthetic education teachers in colleges and universities is small, and the teaching staff is insufficient. Most schools rely on teachers from other disciplines or part-time